

Анализ выявляемости и количественных значений в первом пассаже показывает, что вирулентные образцы обоих вирусов значительно лучше сохраняются, чем модифицированные их варианты. Подтверждением тому являются сроки выявления каждого штамма вирусов и их количественные показатели при первичном титровании в культуре клеток. Вирулентные варианты вирусов оспы коз и оспы овец вызывали ЦПД в культуре клеток уже на 7-9 сутки после внесения в культуру клеток и инокуляции восприимчивым животным. Тогда как модифицированные варианты вирусов вызывали ЦПД в тестируемой культуре клеток только на втором пассаже. На третьем пассаже все образцы штаммов обоих вирусов определялись в титрах, близких к исходным – до закладки на хранение.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ. Таким образом, вирусы оспы овец и оспы коз сравнительно устойчивы к температурным колебаниям внешней среды и продолжительно могут оставаться репродуктивными в сухом состоянии. Воздух воздействует на вирусы губительно и способствует ускорению потери их биологической активности. Модифицированные варианты вирусов оспы овец и коз менее способны к выживанию в испытанных условиях, чем вирулентные образцы этих возбудителей. Сохранившиеся популяции вирусов обладают способностью повысить свою биологическую активность уже через 2-3 пассажа в пермиссивных биологических моделях.

1. Борисович Ю.Ф., Кириллов Л.В. Ветеринарные препараты: Справочник/Сост.: Борисович Ю.Ф., Кириллов Л.В.; Под общей редакцией Осидзе Д.Ф. –М.: Колос. -1981. -448 с.
2. Майхин К.Т. Технология изготовления вакцины против оспы овец на основе использования перевиваемых клеток/Автреф.дисс.канд. –Алматы, -2004, 26 с.
3. Бочарников А.В. Разработка средств специфической профилактики ньюкаслской болезни, инфекционного ларинготрахеита и оспы птиц [Текст]//Автореф.докт.дисс. Владимир. 2004. 47 с.
4. Конопаткин А.А., Бакулов И.А., Нуйкин Я.В. и др. Эпизоотология и инфекционные болезни сельскохозяйственных животных /Сост.: Конопаткин А.А., Бакулов И.А., Нуйкин Я.В. и др.; Под общей редакцией Конопаткина А.А. –М.: Колос, 1984. -544 с.
5. Сюрин В.Н., Самуйленко А.Я., Соловьев Б.В., Фомина Н.В. Вирусные болезни животных. – Москва, ВНИТИБП, 928 с.

* * *

Мақалада қой мен ешкі күл аурулары қоздырушыларының вирулентті және өзгеріске ұшыраған үлгілерінің сақталу мүмкіншіліктерін анықтау барысындағы зерттеулердің нәтижесі берілген. Зерттеу барысында сублимациялық әдіспен кептіріліп, вакуумға тұншықтырған вирустардың үлгілері, күн сәулесі мен ауа жетпеген жағдайда, 2 жыл бойы сыртқы орта температурасының әсеріне шыдап, өміршендіктерін сақтайтыны анықталды. Бұл тұста вирустың вирулентті үлгілері өз өміршендігін өзгеріске түсіп, вакцина даярлауда қолданылатын үлгілеріне қарағанда көбірек сақтайды. Вирустың кептірілген үлгілері вакуумға қапталмаған жағдайда, зерттеу жүргізілген уақыт аралығында толығымен өздерінің өміршендігін жояды.

The article presents the results of determining the survival of virulent and modified population of sheep pox and goat pox virus. Tests showed that the virus samples, previously dried with sublimation method and enclosed in vacuum, retain their reproductive performance for 2 years at ambient temperature ratings, but without sunlight and air access. These virulent samples remain relatively more active than the modified ones, used as vaccine. The samples of viruses which were not vacuum-enclosed during the test period completely lose their ability for reproduction.

УДК 614.447

К ВОПРОСУ ОБ ИСПОЛЬЗОВАНИИ ОРГАНИЧЕСКОЙ ЗАЩИТЫ ПРИ РАЗРАБОТКЕ ЛАБОРАТОРНЫХ РЕЖИМОВ ОБЕЗЗАРАЖИВАНИЯ РАЗЛИЧНЫХ ПОВЕРХНОСТЕЙ

Имангалиев А.К.

Казахский национальный аграрный университет

При разработке режимов обеззараживания различных поверхностей, контаминированные модельными условно-патогенными микроорганизмами, в том числе патогенными, определении

бактерицидной активности в лабораторных исследованиях используются в качестве органической защиты поверхностей стерильный измельченный навоз в количестве 0,2 – 0,3 г/100 см² или инактивированная лошадиная сыворотка – 0,5 – 1,0 мл [1].

Анализ современной ситуации, доступной отечественной и зарубежной специальной научной литературы показали, что за рубежом концентрация большинства применяемых дезинфицирующих средств не превышает 2 – 3% по активно-действующему веществу или препарату [2].

По нашему мнению это связано с относительно высокой чистотой обеззараживаемых поверхностей, так по общепринятым канонам ветеринарной дезинфекции, предварительно должна проводиться тщательная механическая очистка, мойка обеззараживаемых поверхностей. К тому же многие импортные зарубежные дезинфектанты имеют в своем составе поверхностно-активные вещества, которое обуславливает высокое моющее действие [3]. Поэтому за счет «чистой» поверхности обеспечивается доступ к соответствующим микроорганизмам низких концентраций водных растворов дезинфицирующих средств – 0,01 - 0,5 – 1,0 % (по АДВ или препарату), что соответственно уменьшает загрязнение внешней среды названными средствами и показывает высокую культуру организации проведения дезинфекционных мероприятий на объектах внешней среды.

Рыночные условия, адаптация, к новым международным требованиям, гармонизация показателей, стандартов, используемых в международной дезинфекционной практике обуславливают необходимость новых подходов при разработке и испытании новых дезинфицирующих средств и способов их применения. Понятно, что в исследовательской практике, мы должны пользоваться принципами, понятиями, терминами «грубая» и «тонкая» дезинфекция, которые широко используются в Европейских странах и позволяют лучше понять технологию обеззараживания различных объектов.

Многие существующие отечественные режимы обеззараживания, применяемые при профилактической и вынужденной дезинфекции различных ветеринарных объектов обуславливают применение 1,0 – 10 – 15% (по АДВ или препарату) дезинфицирующих средств, что свидетельствуют о высоком органическом загрязнении обеззараживаемых поверхностей, недостаточной подготовке поверхностей (некачественная механическая очистка, мойка обеззараживаемых поверхностей) или, что объектом дезинфекции является, контаминированная почва, которая обладает выраженным свойством гигроскопичности.

Соответственно при эпидемиологических и эпизоотических ситуациях, особенно при вынужденном обеззараживании различных объектов внешней среды – здания, животноводческие помещения, средства транспорта и др.. неминуемо происходит загрязнение окружающей среды - почвы, воды, воздуха.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Вышеизложенные моменты и многолетние исследования показывают необходимость пересмотра и снижения количества органической защиты при разработке и испытании лабораторных режимов обеззараживания различных поверхностей, контаминированные модельными микроорганизмами, что в свою очередь обусловит снижение концентрации водных растворов химических средств дезинфекции и существенно снизит загрязнение окружающей среды, уменьшит количество патогенных микроорганизмов, устойчивых к средствам обеззараживания.

1 Методические указания. О порядке испытания новых дезинфицирующих средств для ветеринарной практики. М. 1987.

2 Березнев А.П. Дезинфекция оборудования, спецодежды и транспорта растворами и аэрозолями алкамона. //Труды ВНИИВС. Влажная и аэрозольная дезинфекция в ветеринарии. М. 1986.

3 Инструкция по применению дезинфицирующих средств Иодофора, «В», «Г» для влажной дезинфекции.

* * *

Зертханалық залаласыздандыру жұмыстарының, зерттеулердің нәтижесінде ең маңызды нәрсе, ол қорғағыш органикалық заттардың мөлшерін жартылай азайту. Соның нәтижесінде

қолданатын залалсыздандыру ерітінділердің концентрациясы төмендейді, яғни сыртқы табиғат ортасының ластануы төмендейді.

As a result of laboratory researches decrease quantity of organic protection objectively causes decrease in concentration of tested solutions дезинфектантов, that in turn essentially provides decrease in environmental contamination.

To a question on use of organic protection by development of laboratory modes of disinfecting of various surfaces

УДК.636.3.083:616.079.75:591.471.3

КӨКТЕМ АЙЛАРЫНДА ДАЙЫНДАЛҒАН ТЕРІЛЕРДІҢ «ӨМІРЛІК» АҚАУЛАРЫ

Кенжебай М-III

Қазақ ұлттық аграрлық университеті

Терідегі ақау деп, оның құндылығын түсіретін, яғни терінің бүлінген жерін айтады. Ақаулардың пайда болуы да әр түрлі. Ақауларды түрін, пайда болуын және олармен күресе білу өте маңызды шаралар болып саналады. Әр түрлі жануарлар түрінде кездесетін жалпыға тән ақаулар және тек жануардың бір түріне ғана тән ақаулар болады. Сонымен қатар, ақаулар «өмірлік» (прижизненные) және «терілік» (посмертные) болып бөлінеді.

И.П. Страховтың [1] деректері бойынша «өмірлік» ақаулар терде орын алуы терінің өнеркәсіптік сортының сапасының 60% дейін түсуіне әсерін тигізеді.

«Өмірлік» ақаулар әр түрлі жағдайда түзелуі мүмкін. Малдардың тері ауруымен ауыруынан, терінің малдың тірі кезінде механикалық бүлінуінен, дұрыс азықтандырмаудан және дұрыс қарамаудың әсерінен болды. Сонымен қатар, малды тасымалдау, түсіру және тиеу кезінде де пайда болады.

Мүйізді ірі қара малының терісінде өте жиі кездесетін ақаудың бірі «тері оқырасы». Бұл аумағы 1-5 мм, аралығында болатын, сиырдың терісін тесіп шығатын бөгелектің құрттары. Оқыра теріде әр түрде болады. Олардың жазылған және жазылмаған түрлері кездеседі. Бұл ақаудың жазылған түрі ірі қара терісінде білінбеу мүмкін, бірақ өңделген терілерде ішкі жақ бетінде олардың орыны айқын білініп, одан тігілген бұйымдардың сапасын түсіреді. Терінің ең құнды жерлерінде оқыра құрттарының орынының болуы, терінің мүлдем жарамсыз жасау немесе төменгі сортқа жатқызылуы мүмкін.

Сиырлардың терісінде жиі кездесетін ақаудың бірі сыздауық (болячка). Бұл ақаудың пайда болу себептері, мал терісіне болатын әр түрлі тері аурулары мен терінің механикалық бүлінуінен болады.

Мал терісіне «терілік» ақаулардың келтіретін зияны өте зор. Монғолия жеріндегі мүйізді ірі қара малының жайылу бағылу аймағына қарай (орман, дала, құмды жер) оқыраның құрттарымен жарақаттануы, (жазылу ретімен) 81,6%, 41,1%, 81,9% болған, оның ішінде терідегі оқыра жұмыртқаларының жазылмаған орындары 0,2% құраса, терідегі оқыра жұмыртқаларының жазылған орыны 68,8% құраған. Сол аймақта кездесетін ақаулардың ішінде, мүйізді ірі қара малының оқыраның жұмыртқаларымен бүлінуі 38,4% болған [2].

Монғолия жерінде өсірілетін мүйізді ірі қара малының терісінің сапасына төмендетін зиянкестердің әрекетін талдай келе, Ц. Дорж [3] былай деп жазады. 1974 жылы Монғолия мемлекетіне оқыра жұмыртқаларының кесірінен теріде пайда болған ақаулардан бір жылда 65,5 млн. тугрик зиян келген, оның ішінде былғары жасау өнеркәсібіне 2,5 млн. тугрик.

Оңтүстік-шығыс өңірінде өсірілетін мүйізді ірі қара малының көктемде дайындалған терілерінің «терілік» ақауларының терідегі түріне, орналасуына және сандық мөлшеріне зерттеулер жүргізілді. Дайындалған терілер, алдын-ала дайындалған стөл үстіне орналастырылып, терідегі ақаулардың анық көрінуін қамтамасыз ету мақсатында терінің астар беті жағының астыңғы жағынан жарық көзі орнатылды. Мүйізді ірі қара малының терісінің аса құнды жері бұл